

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

30. Cap. Vitanda sunt omnia peccata mortifera; quanto Deus illa
persequatur odio, pœna declarant.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

CAPVT XXX.

*Vitanda sunt omnia peccata mortifera; quanto
Deus illa persequatur odio, pœna declarant.*

Aliqua mortifera fugere non suffi-
cit, fugienda sunt omnia. Qui unum
admitit, fit omnium reus; etenim ami-
citiâ Dei, cunctisque suis orbatur meritis,
ac si omnia mortalia peccata perpetrasset.

David vir fuit secundum cor Dei: nun-
quam tamen æternâ donandus fuisset g'lo-
riâ, si illum in adulterio mors occupasset.

Hinc odium Dei in mortiferum pec-
catum, ejusque malitia rectè colligitur.

Si Matrem filij sui in accensam forna-
cem conjecti lachrymas & ejulatus risu
excipientem videres, eamque audires
dicentem: semper his velim crucieris
flammis, nunquam hinc ego te eximam,
nunquam te meum agnoscam filium; an
non judicares horrendum quoddam scelus
ab illo esse patratum?

Deus infinite bonus est & misericors, in-
finite magis nos amat, quàm filium ama-
re potest Mater: nihilominus ubi de noxa
mortifera agitur (solâ licet cogitatione,
vel clam, tentationum vehementiâ,
E 2 importunis

Importunis precibus, amplisque pollicitationibus illa foret admiffa) leonem imitar, infurgit in iras tam horribiles ut exclusâ omni commiserationis spe non solùm à jucundissimo sui conspectu aeternum repellat eos omnes, quos mortali labe infectos è vita migrare contingit, sed ad inferos etiam deturbet, ubi eorum interitu gaudere nunquam desinet.

Hæc supplicia non obscure demonstrant quanta sit mortiferi peccati malitia; sed nulla ex re liquidius ea patet, quàm ex acerbissimis pœnis, quas Cœlestis Pater de unigenito suo filio sumpsit.

Innocens erat, infinito illum aeterni Pater prosequatur amore; nihilominus atrocissimis illum tradidit cruciatibus, tradidit carnificibus dilaniandum, & in ligno crucis duos inter latrones medium, ignominiosissimâ morte encandum, idque ea tantùm de causa, quòd debitas peccatis nostris pœnas in se transtulisset.

Agnosce igitur ô Homo! inquit S. Bernardus, *Quam gravia sint vulnera, pro quibus necesse est Dominum CHRISTUM vulnerari.*

Hæc profectò res adhuc longè magis declarat odium, quo Deus peccatum mortale persequitur.

Noli itaque tibi blandiri: quamvis hæc

hactenus perfectam in vasta solitudine duxisses vitam, quamvis omnibus, quibus beati unquam claruere, præditus fore virtutibus; si mortifera macula vel unica in te resideat, eoque in statu è vita decedas, audire te oportebit cum virginibus fatuis, quibus nihil deerat nisi oleum, quo charitas designatur: *Nescio vos: clausa est janua.*

CAPVT XXXI.

Quam periculosum sit vita sua emendationem de die in diem differre.

Miserrimus es, quamdiu in statu peccati mortalis versaris, hostis es Dei, mancipium dæmonis; opera tua mortua sunt, & meritorum expertia, putridum resectum es membrum, bonorum operum, quæ in Ecclesia fiunt, destitutus es participatione; jure, quod habebas in cælum, orbatus, æterni incendij reus persistis.

Non tardes igitur converti ad Dominum, & ne differas de die in diem, subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te.

Ad hæc duo S. Scripturæ verba *Subito*,